

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

1 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 2 iunie 2021, declarat de avocata Cecan Mihaela, în numele inculpatului

Ulmada Ion XXXXX, născut la xxxxx, originar din mun. xxxxx, locuitor al s. xxxxx, r-nul xxxxx, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Strășeni din 29.10.2014, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.08.2020 - 02.08.2020,
instanța de apel: 29.12.2020 - 02.06.2021,
instanța de recurs: 09.08.2021 - 01.10.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 2 decembrie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ulmada Ion a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 150 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

De la Ungureanu Oleg s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 25,70 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 26.06.2020, în jurul orei 00³⁰, inculpatul Ulmada I., nedeținând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a urcat la volanul automobilului „Ford Tranzit”, n/î XXXXX, și s-a deplasat prin s. Șireți, r-nul Strășeni, unde a fost stopat de către inspectorii serviciului de patrulare a IP Strășeni, fiind suspectat în conducerea unității de transport în stare de ebrietate. Fiind supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Drager Alcotest 6810 RO”, s-a stabilit că conform procesului-verbal din 26.06.2020 de constatare a stării de ebrietate la cet. Ulmada I.

concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 1,16 mg/l, care se referă conform art. 134¹² alin.(3) Cod penal, la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Așa dar, Ulmada I. a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere al R. Moldova și anume: punctul 10 alin.2) lit.a) conform căruia „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede.... permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, de asemenea neglijând și prevederile punctului 14 lit.a) al aceluiași regulament conform căruia ”Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere, care prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, că inculpatul se căiește în cele săvârșite, este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a mai fost condamnat, dar antecedentele penale sunt stinse, că circumstanțe care ar atenua sau agrava răspunderea penală lipsesc, că conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând oportun de a-i aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Cotuna Alexandra, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ulmada I. să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că, instanța urma să i-a în considerație personalitatea inculpatului, și anume că nu este la prima abatere, anterior prin sentința Judecătorei Strășeni din 14.12.2010 în privința lui Ulmada I. pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal a fost încetat procesul penal cu liberarea acestuia de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 75 unități convenționale în folosul statului. De asemenea, prin sentința Judecătorei Strășeni din 29.10.2014, Ulmada I. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Însă, după comiterea acestor infracțiuni Ulmada I. nu a tras concluziile necesare și din nou a comis cu intenție o infracțiune de același gen. La locul de trai Ulmada I. se caracterizează din punct de vedere negativ, nu este căsătorit, nu are copii minori la întreținere.

Totodată instanța nu a luat în considerație prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal care stipulează că în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, iar instanța nu a ținut cont de aceste circumstanțe și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă.

Astfel, instanța de fond eronat a conchis că o pedeapsă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpatul urma să conștientizeze fapta comisă, cu intenție, punând în pericol atât personalitatea sa, cât și a celor din jur, urcându-se în stare de ebrietate la volanul mijlocului de transport, cu atât mai mult, că la momentul comiterii faptei, acesta nu deținea permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus.

Toate aceste circumstanțe enumerate mai sus demonstrează faptul că corectarea inculpatului și atingerea scopului legii penale este posibilă doar cu privarea acestuia de libertate și izolarea de societate.

Prin urmare, asemenea împrejurări permit a concluziona, că prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu se va realiza scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor menționate supra nu poate fi vorba de careva corectare a lui Ulmada I. fără a fi supus răspunderi penale în conformitate cu sancțiunea prevăzută la articolul respectiv, prin executarea pedepsei cu închisoare reală stabilită în limitele prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Or, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, scop care nu se va atinge în cazul menținerii în vigoare a pedepsei aplicate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Ape Chișinău din 2 iunie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunță o nouă hotărâre.

Ulmada Ion a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din materialele cauzei penale, rezultă că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

După caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se califică ca infracțiune „ușoară”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

În privința inculpatului nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Însă, acesta anterior a fost tras la răspundere penală, antecedentul penal fiind stins, la locul de trai se caracterizează din punct de vedere negativ.

Astfel, prin sentința Judecătorei Strășeni din 29.10.2014, inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

Prin sentința Judecătorei Strășeni din 14.12.2010, s-a încetat procesul penal intentat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și s-a dispus liberarea inculpatului de răspundere penală, cu tragere la răspundere administrativă, fiindu-i numită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 75 unități convenționale în folosul statului.

În conformitate cu art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Circumstanțele din prezenta cauză penală ce caracterizează caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, modalitatea de comitere a faptei și personalitatea inculpatului atestă că la caz pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este insuficientă, or, instanța de fond a ținut cont doar de aspectele ce caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului și a omis să aprecieze și alte aspecte, care la fel, prezintă importanță în procesul de individualizare a pedepsei penale.

În sensul dat, se reține că, pe lângă circumstanțele reținute de către instanța de fond și anume recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, instanța de fond nu a supus aprecierii acel fapt că, inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală pentru comiterea aceleiași categorii de infracțiune, și anume prin sentința Judecătorei Strășeni din 29.10.2014 a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

Respectiv, pot fi reține ca fiind pertinente concluziile instanței de fond care a statuat că „anume prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va fi atins scopul pedepsei”, deoarece inculpatul anterior a fost judecat, a comis aceeași categorie de infracțiuni și fiindu-i aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor prejudiciabile comise, iar acest fapt, denotă că o pedeapsă prea blândă poate doar să încurajeze la comiterea altor infracțiuni.

În contextul raționamentelor expuse, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se califică ca infracțiune „ușoară”, de persoana inculpatului - care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea - nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia - inculpatul anterior a fost judecat, a comis aceeași categorie de infracțiune, la locul de trai este caracterizat negativ, urmează a dispune aplicarea inculpatului pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ori, aspectul modalității de executare a pedepsei, ținând cont de comportamentul inculpatului în societate, de tendința acestuia de a se corecta și de a se reintegra în societate, care nu este una fermă, atestă că scopul pedepsei penale poate fi atins doar

prin dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, la caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Prin urmare, inculpatul urmează să execute pedeapsa penală sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis, această măsură de pedeapsă fiind echitabilă și necesară în vederea restabilirii echității sociale, corectării și resocializării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

5. Avocata Cecan Mihaela a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, concluzia instanței de apel că, în speță există circumstanțe agravante este irelevant și nu își găsește confirmarea în careva probe.

E de remarcat faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Prin aplicarea pedepsei sub formă de 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa care, la rândul său, și-a atins scopul aplicării pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal.

Instanța de apel incorect a aplicat regulile individualizării pedepsei, aplicând o pedeapsă prea aspră și inechitabil în raport cu circumstanțele cauzei. Iar pedeapsa mai aspră nu va atinge scopul și va îngreuna mai mult situația inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) p. 6, 10 Cpp*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect, se reține că recursul ordinar este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expres neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârii atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta ar fi expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția,

fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (pct. 5. din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurență.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, dar anterior a mai fost condamnat pentru fapte identice, antecedentele fiind stinse, deci fiind intenționat infracțional, este caracterizat negativ la locul de trai, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Cecan Mihaela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 2 iunie 2021, în privința inculpatului Ulmada Ion XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 8 octombrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Ion Guzun
Victor Boico